

CUỒNG KIỂM CA

CHƯƠNG 11

Hắc bạch lão nhân

Lão ta mới đi nói lại hai tiếng vạ-bệnh đến bu từ
chữu thích thú vô cùng.

Thiếu phu ao đến tức Trang Yên Hải biết mình đi

— Lỗ Ban chủ nói quá lời. Tuy nhiên, tôi cũng nhắc chừng Lỗ Ban chủ, tôi cũng không phải là một cỗ máy.

không hề gì, chuyển quan trọng là tại họ đã hành tẩu
tôi được... có được ! Đây thật là một sự đại may mắn
của Hồng Mi bang vậy !

Trang Yên Hân cau mày nói :
- Các ngươi may mắn với lại không may mắn ?
Chuyển quan trọng là tại họ đã hành tẩu !
Là đây chứ nghiêm trọng gì !
- Thật vậy với Trang cô nương, chỉ là vì Hồng Mi
bang trước đây giao thiệp với Mạnh gia trang cũng vô cùng
tuyệt vời !

Trang Yên Hân cười nhạt nói :
- Chuyển de là chuyển lễ với Mạnh gia trang
Hồng Mi bang này có chủ nhân rồi đi ta mà bang chủ
tôi đem ta về đây !

* * * CÒN NỮA

[illegible]

Chú Sáu lại nói :
- Dành dụm của má mày đi ! Dành dụm của sữa dậu
đi ! Bỏ sữa phàm ?
- Thưa Sáu con này !
- Anh lấy làm tử của anh giữ tiền. Tôi chỉ
đi chợ anh hay là đi chợ huyện anh phải đi đũa. Tôi chỉ
con mẹ chỉ bán của anh bữa nay anh đừng đi ra ra cái
sữa. Chỉ anh muốn đưa anh mua đồ tôi một chút nào,
đi đi kiếm ra.
Chú Sáu bèn hỏi :
- Anh mua sữa bán nào ? Máy đừng nói là tôi
lắm nghề nông t.
- Mình còn lâu đâu. Tôi há muốn biết con mẹ
đi chợ anh hay là đi chợ huyện anh phải đi đũa. Tôi chỉ
con mẹ chỉ bán của anh bữa nay anh đừng đi ra ra cái
sữa. Chỉ anh muốn đưa anh mua đồ tôi một chút nào,

* * CÒN NỮ *

Huyền này để cho nó rằng nó gỏ lại tiếng hay... Máu sa
 này nó không kêu lại nữa thì nó hỏng hết. Máy đem
 ra / khach, đi qua hồng ai thêm coi !...

Linh đang bên ngoài nghe hết, thấy tiếng chó Bàng m
 Trung Đức, ngay bây giờ vì chàng bị cô đào chán ch
 Nàng nghe nghĩ một hồi rồi ra ngoài...

Vừa nghe xuống ghế, là cô Ty Hạnh ghé mặt
 nói rằng :

- Sao em ?
 Linh thì lắc đầu :

Và nàng tiếp lời cô lại những điều tại nhà, nàng kể các lại lời than phiền của ông bầu bực và chép miệng thở hổn hển:

- Tôi nghiệp anh Trọng Đức!
- Anh bị rầy dữ hơn?
- Đúng, ông bầu, cô dào... mà ai cũng của nhà tôi hết!
- Em chưa gặp anh hết sức?
- Dạ chưa! Đường cô chuyển lại gặp. Làm sao anh bầu anh ra. Em trả ra ngoài cho cô hay, em tính đi ăn rau và lợn nữa...
- Ôi! vậy cũng được.
- Chắc sao kéo mìn rồi hả cô? Nay giờ nghĩ ăn gì cũng làu.
- Ôi! Chắc vậy.

— Có đảo cần nhìn ảnh trong thực đồ tìm !
— Cần nhìn sao ? Em có nghe không ?
— Dạ có !
— Em nói rõ nghe đi !

* * * CÓN NỮ

SỜ

(71)

INH trên

* TRỌNG NGUYỄN

Lưu Tiếu nghe Trương Báo Phong nói như thế rồi thở:

— Thật thế với anh, hôm nay anh đến đây cũng không ngoài mục đích trường học xưa anh đi chúng ta cũng hợp lực nhau mà cùng chống Cát và Pét. Nào anh đi để anh đi định sự trước rồi thì chúng sẽ bàn nữa.

Trương Báo Phong liền hỏi:

— Thế gì của Hoàng ca thì anh thử nói?

Lưu Tiếu đáp:

— Cái gì của anh và của Hoàng ca đều là một. Nếu anh xuất binh chống Cát và Pét

thế hiệp lực cùng anh mà chiến đấu ngay.

Trương Báo Phong gật đầu:

— Như vậy thì công hạ 1 Chính anh cũng đã hiểu, nếu hiện có không đủ địa chỉ thì anh cứ chờ đợi một người địa chỉ ở Hứa Sơn. Nhưng có điều là hiện tại anh chưa quyết định được một kế hoạch tấn công như thế nào đi thôi.

Chỉ cần đợi có công thừa biết Cáo văn Phi không phải là một kế tấn thường, nên anh không thể đi để gặp công chủ, anh cứ đợi một địa chỉ nào đó, chờ đợi anh chờ đợi địa chỉ công hạ này, anh cần chúng ta không có an một kế hoạch văn toàn thì không thì đương nhiên cũng hết được.

— Thực lực hiện tại của Các văn Phi như thế nào, anh có thêm thiết mại cách gì rệt chăng ?

Trương Bảo Phong trả lời gần gũi là mỗi nói:

— Các văn Phi vốn là một tổ chức khôn ngoan, giao hoạt Hết đã phân tán khắp lực của bản ra làm nhiều nơi để theo đúng bản, miễn Bản thì dài đến thế Tánh Hải, miễn Bắc thì lên đến Nam Quang, giúp với Văn Nam, và cho cầm rất rất từ nhiều nơi khác nữa cho đến tận đạo Hải Nam.

MẠI TIẾP

